

[Glistrup]

i god tid. Vi har anvist, hvordan man selv på dette tidspunkt kan skaffe sig god tid til at løse tingene, og hr. Ellemann-Jensen kunne da heller ikke fremdrage ét eneste eksempel til blot nogenlunde bestyrkelse af de skældsord, som han slyngede om sig med.

Men så langt som til at gøre hr. Ellemann-Jensen så bedrøvet, som hr. Askjær Jørgensen gjorde, vil jeg dog ikke gå. Vi er rede til at samarbejde med hvem som helst, selv hr. Ellemann-Jensen, når det engang går op for ham, hvordan tingene skal løses i dette land, nemlig ved at vi skal have lavere omkostninger for erhvervslivet, ved at vi skal have indkomstskatten bragt ned i hvert tilfælde på et niveau, som virksomhederne kan fungere på her i landet, vi skal have restriktionerne lettet osv. Det er vi rede til at samarbejde, som vi altid har været, med alle om og altså også med hr. Ellemann-Jensen. Uanset hvor mange knubbede ord han med sin dårlige samvittighed lader sprøjte ud over os, er det sådan, at for os gælder det sagen og ikke noget med, at vi forsynder os mod det hellige bud om, at når man er blevet slået på den venstre kind, skal man ikke afstå fra at vende den højre til. Vi er til rådighed i et samarbejde, der kan trække dette land i den rigtige retning.

Uden forbindelse med det foregående må jeg bemærke fra ordførernes taler, at kristeligt folkeparti havde stort besvær med ændringsforslag nr. 6. Både det ene sted og det andet sted kneb det med at kapere, hvad 6-forslagene går ud på og i øvrigt også 5-forslagene. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at for så vidt angår ændringsforslagene nr. 5 og nr. 6 til lovforslag nr. L 196, er det således, at det ikke er ultimativt fra fremskridtspartiets side, at den 1. december skal være den dag, hvor man skal have fordelt de 225 mill. kr., som står til rådighed for det private arbejdsmarked. Vi mener blot, at den dato, som man har fastsat nu til den 1. maj 1979, er ganske og aldeles urimelig. Det er urimeligt at gennemtvinge, at man skal have tingene afklaret til den tid. Derfor må vi hen til et rimeligt standpunkt. Jeg så i søndagsaviserne, at der er nogle fra arbejdsmarkedet, der siger den 1. januar 1980, og det vil altså sige 2 måneder, før det skal til at virke. Hvis de gerne vil sidde og forhandle i juledagene, kan vi da for vor skyld godt sige den 1. januar 1980. Men i hvert tilfælde er den 1. maj

1979 for kort en frist, og den eneste måde, hvorpå man kan komme til at markere det, er ved afstemningen i dag, hvormed man kan få arbejdsministeren til at trække i den rigtige retning. Alt, hvad der trækker i den rigtige retning på dette område som på alle andre, får fremskridtspartiets stemmer. Om det så bliver 1. oktober eller 1. juli 1979, eller hvor nu arbejdsministeren havner, kan han i hvert fald være sikker på, at han får vor støtte. Men jeg synes, det er trist, når kristeligt folkeparti havde øje for problemet, at de så ikke vil stemme for det eneste ændringsforslag, der vitterlig foreligger i dag, og når kristeligt folkeparti siger, at det er for langt hen, kan jeg ikke se, der kan være noget rimeligt i det. Det er 4 måneder, før noget skal træde i funktion, og man skal nu gøre sig sine erfaringer med hensyn til, hvor der er skævheder i den pakke, som man har lavet her.

Endnu værre var det imidlertid, da fru Inger Stilling Pedersen gav sig til at beskæftige sig med ændringsforslag nr. 6 og 5 til lovforslag nr. L 200. Da var det således, at man sagde, at kristeligt folkeparti ikke kunne støtte disse ændringsforslag, fordi de medtog banker og sparekasser, og det kunne skabe uro. Der var åbenbart nogle psykologiske overvejelser i kristeligt folkepartis gruppe, som førte til, at man ikke kunne tiltræde dette.

Som hr. Therkel Christensen vist allerede har præciseret over for kristeligt folkeparti, er det forkert, at ændringsforslagene nr. 5 og 6 til lovforslag nr. L 200 på nogen som helst måde inddrager banker og sparekasser. Det står i ministerens oprindelige tekst. Det, vi gør, er blot at sige, at elforsyningen i hvert fald ikke skal være underkastet disse ting. Det er et non-profit foretagende, og der er al mulig grund til at samle midler sammen til de investeringer, der forestår på energiforsyningens område. Det er ændringsforslag nr. 6.

Ændringsforslag nr. 5 går det skridt videre, at man siger, at småvirksomheder, defineret som virksomheder, der har haft en omsætning på mindre end 1 mill. kr. i det senest udløbne regnskabsår, samt nystartede heller ikke skal med herunder. Det vil med andre ord sige, at der er intet om banker og sparekasser. Jeg håber derfor, at kristeligt folkeparti kan genoptage nye overvejelser vedrø-